

Raghuvansha by Kalidas Chapter 5

——
रघुवंशं सर्गः प कालिदासकृतम्

——
Document Information

Text title : raghuvansha5

File name : raghuvansha5.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Author : kalidasa

Transliterated by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

रघुवंशं सर्गः ५ कालिदासकृतम्

तमध्वरे विश्राजिति क्षितीशं निःशेषविश्राणितकोशजतम् ।
उत्पातविधो गुरुदक्षिणार्थी कौत्सः प्रपेदे वरतन्तुशिष्यः ॥ ५-१ ॥

स मृगमये वीतखिरणमयत्वात्पात्रे निधायार्घ्यमनर्घशीलः ।
श्रुतप्रकाशं यशसा प्रकाशः प्रत्युज्जगामातिथिमातिथेयः ॥ ५-२ ॥

तमर्थयित्वा विधिवद्विधिज्ञस्तपोधनं मानधनाग्रयाथी ।
विशांपतिर्विष्टरभाजमारात्कृताञ्जलिः कृत्यविदित्युवाच ॥ ५-३ ॥

अप्यग्रणीर्मन्त्रकृतामृषीणां कुशाग्रबुद्धे कुशली गुरुस्ते ।
यतस्त्वया ज्ञानमशेषमामं लोकेन यैतन्यमिवोष्णरश्मेः ॥ ५-४ ॥

कायेन वाचा मनसाओष्ठ शश्र्वद्यत्संभृतं वासवधैर्यलोऽपि ।
आपाद्यते न व्ययमन्तरायैः कश्चिन्मर्षेस्त्रिविधं तपस्तत् ॥ ५-५ ॥

आधारबन्धप्रमुषैः प्रयत्नैः संवर्धितानां सुतनिर्विशेषम् ।
कश्चिन्न वाय्वादिरुपासवो वः श्रमश्छिदामाश्रमपादपानाम् ॥ ५-६ ॥

डिगानिमित्तेष्वपि वत्सलत्वादलभ्यकामा मुनिभिः कुशेषु ।
तदङ्गुशय्याय्युतनाभिनाला कश्चिन्मृगीणामनघा प्रसूतिः ॥ ५-७ ॥

निर्वत्यते यैर्निधमाभिषेको येभ्यो निवापाञ्जलयः पितृणाम् ।
तान्युच्छषष्ठाङ्गुतसैकतानि शिवानि वस्तीर्थजलानि कश्चित् ॥ ५-८ ॥

नीवारपाकादि कडंगरीयैरामृश्यते जनपदैर्न कश्चित् ।
कालोपपन्नातिथिकल्प्यभागं वन्यं शरीरस्थितिसाधनं वः ॥ ५-९ ॥

अपि प्रसन्नेन मर्षिणा त्वं सम्यग्विनीयानुमतो गुहाय ।
कालो ऽयं संकमितुं द्वितीयं सर्वोपकारक्षममाश्रमं ते ॥ ५-१० ॥

तवार्हतो नाभिगमेन तृप्तं मनो नियोगडियथोत्सुकं मे ।
अप्याज्ञाया शासितुरात्मना वा प्राप्नोऽसि संभावयितुं वनान्माम् ॥ ५-११ ॥

एत्यर्घ्यपात्रानुमितव्ययस्य रघोरुदारामपि गां निशम्य ।
 स्वार्थोपपत्तिं प्रति दुर्बलाशस्तमित्यवोयद्भरतन्तुशिष्यः ॥ ५-१२ ॥
 सर्वत्र नो वार्तमवेळि राजन्नाथे कुतस्त्वय्यशुभं प्रजानाम् ।
 सूर्ये तपत्यावरणाय दृष्टेः कल्पेत लोकस्य कथं तमिस्रा ॥ ५-१३ ॥
 भक्तिः प्रतीक्ष्येषु कुलोचिता ते पूर्वान्मडाभाग तयातिशेषे ।
 व्यतीतकालस्त्वलमभ्युपेतस्त्वामर्थिभावादिति मे विषादः ॥ ५-१४ ॥
 शरीरमात्रेण नरेन्द्र तिष्ठन्नाभासि तीर्थप्रतिपादितर्द्धिः ।
 आरण्यकोपात्तङ्गलप्रसूतिः स्तम्भेन नीवार एवावशिष्टः ॥ ५-१५ ॥
 स्थाने भवानेकनराधिपः सन्नकिञ्चनत्वं मप्यजं व्यनक्ति ।
 पर्यायीपीतस्य सुरैर्हिमांशोः कलाक्षयः श्लाघ्यतरो ङि वृद्धेः ॥ ५-१६ ॥
 तदन्यतस्तावदनन्यकार्यो गुर्वर्थमाडर्तुमडं यतिष्ये ।
 स्वस्त्यस्तु ते निर्गलिताम्भुगर्भं शरद्धनं नार्दति यातकोऽपि ॥ ५-१७ ॥
 अेतावदुक्त्वा प्रतियातुकामं शिष्यं मडर्षेर्नृपतिर्निषिध्य ।
 ङि वस्तु विद्मन्गुरवे प्रदेयं त्वया किञ्चिद्वेति तमन्वयुङ्क्त ॥ ५-१८ ॥
 ततो यथावद्विडिताध्वराय तस्मै स्मयावेशविवर्जिताय ।
 वर्णाश्रमाणां गुरवे स वर्णां विचक्षाणः प्रस्तुतमाययक्षे ॥ ५-१९ ॥
 समामविद्येन मया मडर्षिर्विज्ञापितोऽभूद्रुरुदक्षिणायै ।
 स मे धिरायास्मलितोपयारां तां भक्तिमेवागणयत्युरस्तात् ॥ ५-२० ॥
 निर्बन्धसंजातरुषार्थकार्यमथिन्तयित्वा गुरुणाडमुक्तः ।
 वित्तस्य विद्यापरिसंभ्यया मे कोटीश्चतस्रो दश याडरेति ॥ ५-२१ ॥
 सोऽडं सपर्याविधिभाजनेन मत्वा भवन्तं प्रभुशब्दशेषम् ।
 अब्युत्सडे संप्रति नोपरोद्धुमल्पेतरत्वाश्छुतनिष्क्यस्य ॥ ५-२२ ॥
 एत्थं द्विजेन द्विजराजकान्तिरावेदितो वेदविदां वरेण ।
 अेनोनिवृत्तेन्द्रियवृत्तिरेनं जगाद भूयो जगद्रेकनाथः ॥ ५-२३ ॥
 गुर्वर्थमर्थां श्रुतपारदृश्वा रघोः सकाशादनवाय्य कामम् ।
 गतो वदान्यान्तरमित्ययं मे मा भूत्परीवादनवावतारः ॥ ५-२४ ॥
 स त्वं प्रशस्ते मडिते मदीये वसंश्चतुर्थोऽग्निरिवाग्निगारे ।
 द्वित्राण्यडान्यर्हसि सोढुमडंन् यावधते साधयितुं त्वदर्थम् ॥ ५-२५ ॥

तथेति तस्यावितथं प्रतीतः प्रत्यग्रहीत्संगरमग्रजन्मा ।
गामात्तसारां रघुरप्यवेक्ष्य निष्कृष्टमर्थं यकमे कुबेरात् ॥ ५-२६ ॥
वसिष्ठमन्त्रोक्षाणाम्प्रभावाद्बुध-वदाकाशमडीधरेषु ।
मरुत्सभस्येव बलाडकस्य गतिर्विजग्ने न हि तद्रथस्य ॥ ५-२७ ॥
अथाधिशिश्ये प्रयतः प्रदोषे रथं रघुः कल्पितशस्त्रगर्भम् ।
सामन्तसंभावनयैव धीरः कैलासनाथं तरसा जिगीषुः ॥ ५-२८ ॥
प्रातः प्रयाणाभिमुभाय तस्मै सविस्मयाः कोषगृहे नियुक्ताः ।
छिरण्मयीं कोषगृहस्य मध्ये वृष्टिं शशंसुः पतितां नभस्तः ॥ ५-२९ ॥
स भूपतिर्भासुरडेमराशिं लब्धं कुबेरादभियास्यमानात् ।
द्विदश कौत्साय समस्तमेव पादं सुमेरोरिव वज्रभिन्नम् ॥ ५-३० ॥
जनस्य साडेतनिवासिनस्तौ द्वावप्यभूतानभिनन्द्यस्तवौ ।
गुरुप्रद्रेयाधिकनिःस्पृहोऽर्था नृपोऽर्थिकामादधिकप्रदश्च ॥ ५-३१ ॥
अथोष्ट्रवामीशतवाहितार्थं प्रजेश्वरं प्रीतमना मदर्षिः ।
स्पृश-क्रेणानतपूर्वकायं संप्रस्थितो वायमुवाच कौत्सः ॥ ५-३२ ॥
किमत्र चित्रं यद्वि कामसूर्भूर्वृत्ते स्थितस्याधिपतेः प्रजानाम् ।
अचिन्तनीयस्तु तव प्रभावो मनीषितं धौरपि येन द्रुग्धा ॥ ५-३३ ॥
आशास्यमन्यत्पुनरुक्तभूतं श्रेयांसि सर्वाण्यधिजग्मुषस्ते ।
पुत्रं लभस्वात्मगुणानुत्तमं भवन्तमीज्यं भवतः पितेव ॥ ५-३४ ॥
एतं प्रयुज्याशिषमग्रजन्मा राज्ञे प्रतीयाय गुरोः सकाशम् ।
राजापि लेभे सुतमाशु तस्मादालोकमर्कादिव ज्वालोकः ॥ ५-३५ ॥
ब्राह्मे मुहूर्ते किल तस्य देवी कुमारकल्पं सुषुप्ते कुमारम् ।
अतः पिता ब्रह्मणो एव नाम्ना तमात्मजन्मानमजं यकार ॥ ५-३६ ॥
उत्तं तदोजस्वि तदेव वीर्यं तदेव नैसर्गिकमुन्नतत्वम् ।
न कारणात्स्वाद्धिभिदे कुमारः प्रवर्तितो दीप एव प्रदीपात् ॥ ५-३७ ॥
उत्पातविद्यं विधिवद्गुरुभ्यस्तं यौवनोद्भेदविशेषकान्तम् ।
श्रीः साभिलाषापि गुरोरनुज्ञां धीरेव कन्या पितुरायकाङ्क्ष ॥ ५-३८ ॥
अथेश्वरेण कथकैशिकानां स्वयंवरार्थं स्वसुरिन्दुमत्याः ।

आसः कुमारानयनोत्सुकेन भोजेन दूतो रघवे विसृष्टः ॥ ५-३९ ॥
 तं श्लाघ्यसंभन्धमसौ विचिन्त्य दारुक्रियायोग्यदशश्च पुत्रम् ।
 प्रस्थापयामास ससैन्यमेनमृद्धं विदूर्वाधिपराजधानीम् ॥ ५-४० ॥
 तस्थोपकार्यारयितोपयारा वन्येतरा ज्ञानपटोपदाभिः ।
 मार्गे निवासा मनुजैर्द्रसूनोर्भ्रूवुरुधानविडारकल्पाः ॥ ५-४१ ॥
 स नर्मदारोधसि सीकरार्द्रैर्मरुद्भिरानर्तितनक्तमाले ।
 निवेशयामास विलङ्घिताध्वा क्वान्तं रजोधूसरकेतु सैन्यम् ॥ ५-४२ ॥
 अथोपरिष्ठाद्भ्रमरैर्भ्रमद्भिः प्राक्सूयितान्तःसलिलप्रवेशः ।
 निर्धौतदानामलगाडुभिर्त्तिर्वन्यः सरित्तो गज उन्मज्ज ॥ ५-४३ ॥
 निःशेषविक्षालितघातुनापि वप्रक्रियामृक्षवतस्तटेषु ।
 नीलोर्ध्वरेभाशभलेन शंसन्तद्भयेनाश्मविकुण्ठितेन ॥ ५-४४ ॥
 संडारविक्षेपलघुक्रियेण उस्तेन तीराभिमुभः सशब्दम् ।
 भर्त्सौ स भिन्दन्भुजस्तस्तरंगान्वार्यर्गलाभङ्ग एव प्रवृत्तः ॥ ५-४५ ॥
 शैलोपमः शैवलमञ्जरीणां जालानि कर्षन्नुरसा स पश्चात् ।
 पूर्वं तद्दुत्पीडितवारिराशिः सरित्प्रवाडस्तटमुत्सर्ष ॥ ५-४६ ॥
 तस्यैकनागस्य कपोलभित्त्योर्जलावगाडक्षणमेकशान्ता ।
 वन्येतरानेकपदशनेन पुनर्दिदीपे मद्दुर्दिनश्रीः ॥ ५-४७ ॥
 सभस्त्रक्षीरकटुप्रवाडमसज्यमाघ्राय मदं तदीयम् ।
 विलङ्घिताधोरणतीप्रयत्नाः सेनागजेन्द्रा विमुष्णा बभूवुः ॥ ५-४८ ॥
 स स्थिन्नबन्धद्रुतयुग्यशून्यं भग्नक्षपर्यस्तस्थं क्षणेन ।
 रामापरित्राणविडस्तयोधं सेननिवेशं तुमुलं यकार ॥ ५-४९ ॥
 तमापतन्तं नृपतेरवध्वो वन्यः करीति श्रुतवान्कुमारः ।
 निर्वर्तयिष्यन्विशिभेन कुम्भे जघान नात्यायतकृष्टशार्ङ्गः ॥ ५-५० ॥
 स विद्मन्मित्रः किल नागपुत्रमुत्सृज्य तद्विस्मितसैन्यदृष्टः ।
 स्फुरत्प्रभामाण्डलमध्यवर्ति कान्तं वपुर्व्योमयरः प्रपेदे ॥ ५-५१ ॥
 अथ प्रभावोपनतैः कुमारं कल्पद्रुमोत्थैरवकीर्य पुष्पैः ।
 उवाच वाग्मी दशनप्रभाभिः संवर्धितोरःस्थलतारुदारः ॥ ५-५२ ॥

मतःशशापादवलेपमूलादवामवानस्मि मतःशशत्वम् ।
 अवेदि गन्धर्वपतेस्तनूजं प्रियंवदं मां प्रियदर्शनस्य ॥ ५-५३ ॥
 स यानुनीतः प्रज्ञतेन पश्चान्मया मर्षिर्मृदुतामगच्छत् ।
 उष्णत्वमग्न्यातपसंप्रयोगाश्चैत्यं हि यत्सा प्रकृतिर्जलस्य ॥ ५-५४ ॥
 षड्वाकुवंशप्रभवो यदा ते भेत्स्यत्यजः कुम्भमयोमुभेन ।
 संयोक्ष्यसे स्वेन वपुर्मलिम्ना तदेत्यवोयत्स तपोनिधिर्मां ॥ ५-५५ ॥
 संमोक्षितः सत्त्ववता त्वयाहं शापाश्चिरप्रार्थितदर्शनेन ।
 प्रतिप्रियं येद्भवतो न कुर्यां वृथा हि मे स्यात्स्वपदोपलब्धिः ॥ ५-५६ ॥
 संमोहनं नाम सप्ते ममास्त्रं प्रयोगसंज्ञारविभक्तमन्त्रम् ।
 गान्धर्वमादत्स्व यतः प्रयोक्तुर्न यारिखिसा विजयश्च हस्ते ॥ ५-५७ ॥
 अलं द्विधा मां प्रति यन्मुहूर्तं दयापरोऽभूः प्रहसन्नपि त्वम् ।
 तस्माद्गुप्यन्त्यति प्रयोज्यं मयि त्वया न प्रतिषेधरौक्ष्यम् ॥ ५-५८ ॥
 तथेत्युपस्पृश्य पयः पवित्रं सोमोद्भववायाः सरितो नृसोमः ।
 उदङ्मुष्मः सोऽस्त्रविदस्त्रमन्त्रं जग्राह तस्मान्निगृहीतशापात् ॥ ५-५९ ॥
 अयं तयोर्ध्वनि दैवयोगादासेदृषोः सप्यमश्चिन्त्यतेतु ।
 अेको यथौ चैत्ररथप्रदेशान्सौराज्यरभ्यानपरो विदर्मान् ॥ ५-६० ॥
 तं तस्थिवांसं नगरोपकण्ठे तदागमाद्गुरुप्रहर्षः ।
 प्रत्युज्जगाम कथञ्चिद्विद्वन्मन्त्रं प्रवृद्धोर्मिर्वोर्मिमावी ॥ ५-६१ ॥
 प्रवेश्य चैनं पुनरत्रयायी नीचैस्तथोपाचरदर्पितश्रीः ।
 मेने यथा तत्र जनः समेतो वैदर्भमागन्तुमजं गृहेशम् ॥ ५-६२ ॥
 तस्याधिकारपुरुषैः प्रज्ञतैः प्रदिष्टां
 प्राग्द्वारवेदिनिवेशितपूर्णाकुम्भाम् ।
 रभ्यां रघुप्रतिनिधिः स नवोपकार्या
 आव्यात्परामिव दशां मदनोऽध्यवास ॥ ५-६३ ॥
 तत्र स्वयंवरसमाहृतशरजलोकं
 कन्याललाम कमनीयमजस्य लिप्सोः ।
 भावावबोधकलुषा दयितेव रात्रौ
 निद्रा चिरेण नयनाभिमुष्मी जलूव ॥ ५-६४ ॥

तं कर्णभूषणनिपीडितपीवरांसं
शय्योत्तरच्छदविमर्दकृशाङ्गरागम् ।
सूतात्मजाः सवयसः प्रथितप्रबोधं
प्राबोधयन्नुषसि वाग्भिरुदारवायः ॥ ५-६५ ॥

रात्रिर्गता मतिमतां वर मुञ्च्य शय्यां
धात्रा द्विधैव ननु धूर्जगतो विभक्ता ।
तामेकतस्तव बिभर्ति गुरुर्विनिद्र-
स्तस्या भवानपरधुर्यपदावलम्बी ॥ ५-६६ ॥

निद्रावशेन भवताम्यनवेक्षमाणा
पर्युत्सुकत्वमभवत् निशि अङ्घ्रितेव ।
लक्ष्मीर्विनोदयति येन दिगन्तलम्बी
सोऽपि त्वदाननरुचिं विज्ज्वाति यन्द्रः ॥ ५-६७ ॥

तद्गल्गुना युगपद्गुन्मिषितेन तावत्-
सधः परस्परतुलामधिरोढतां द्वे ।
प्रस्पन्दमानपरुषेतरतारमन्त-
श्चक्षुस्तव प्रथलितभ्रमरं य पद्मम् ॥ ५-६८ ॥

वृन्ताच्छ्लथं उरति पुष्पमनोकडानां
संसृज्यते सरसिजैररुणांशुभिन्नैः ।
स्वाभाविकं परगुणेन विभातवायुः
सौरभ्यमीप्सुरिव ते भुम्भारुतस्य ॥ ५-६९ ॥

ताम्रोदरेषु पतितं तरुपल्लवेषु
निर्धौतलारगुलिकाविशदं डिमाम्भः
आभाति लब्धपरभागतयाधरोष्ठे
लीलास्मितं सदृशनार्थिरिव त्वदीयम् ॥ ५-७० ॥

यावत्प्रतापनिधिराङ्गमते न भानु-
रक्षाय तावदरुणेन तमो निरस्तम् ।
आयोधनाग्रसरतां त्वयि वीर याते
डिं वा शिपूंस्तव गुरुः स्वयमुच्छिनत्ति ॥ ५-७१ ॥

शय्यां जलत्युभयपक्षविनीतनिद्राः
स्तम्भेरमा भुम्भरशृङ्गमलकर्षिणस्ते ।

येषां विभाति तरुणारुणारागयोगा-
दृभिन्नाद्रिगैरिक्तता षव दन्तकोशाः ॥ ५-७२ ॥

दीर्घेष्वमी नियमिताः पटमण्डपेषु
निद्रां विधाय वनजाक्ष वनायुद्देश्याः ।
वङ्त्रोष्मणा मलिनयन्ति पुरोगतानि
लेख्यानि सैन्धवशिलाशकलानि वाढाः ॥ ५-७३ ॥

भवति विरलभक्तिर्भानुषुभोपडारः
स्वकिरणपरिवेषोद्भेदशून्याः प्रदीपाः ।
अयमपि य गिरं नस्त्वत्प्रभोधप्रयुक्ता-
मनुवदति शुक्रस्ते मञ्जुवाङ्मञ्जरस्थः ॥ ५-७४ ॥

एति विरचितवाग्भिर्भन्दिपुत्रैः कुमारः
सपदि विगतनिद्रस्तल्पमुज्ज्वलांशकार ।
मधपटुनिनददृभिर्भोधितो राजसैः
सुरगज षव गाङ्गं सैकतं सुप्रतीकः ॥ ५-७५ ॥

अथ विधिभवसाय्य शास्त्रदृष्टे
दिवसमुभोचितमञ्चिताक्षिपक्ष्मा ।
कुशलविरचितानुकूलवेशः
क्षितिपसमाजमगात्स्वयंवरस्थम् ॥ ५-७६ ॥

एति श्रीकाविद्यासकृते रघुवंशे मडाकाव्ये पञ्चमः सर्गः ॥

Encoded and Proofread by Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

—
Raghuvansha by Kalidas Chapter 5
pdf was typeset on March 24, 2024
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

